

Η Ανάσταση τούτη την χρονιά μάς λέει πολλά πράγματα! (Αρχ. Βασίλειος Γουντικάκης, Προηγούμενος Ιεράς Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : 22 Απριλίου, 2020

Ομιλία του Γέροντα, π. Βασιλείου, Προηγούμενου της Ιεράς Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους, μετά την αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στην τράπεζα της Μονής (2020).

Τούτη τη χρονιά η Ανάσταση μας λέει πολλά πράγματα. Αν τυχόν πιστεύουμε και ζούμε αυτό που ψάλλουμε ότι «θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου την καθαίρεσιν άλλης βιοτής, της αιωνίου απαρχής», τότε δε φοβόμαστε τίποτα. Και κάθε μια απειλή αυξάνει τη δύναμη της παρουσίας του αναστάντος Κυρίου.

Αυτό που έγινε φέτος με τον κορονοϊό είναι ένας πειρασμός, αλλά όλοι οι πειρασμοί μετατρέπονται σε ευλογίες. Ψάλαμε: «...είπωμεν αδελφοί και τοις μισούσιν ημάς». Κι αυτοί που μας μισούνε περιμένουν την αγάπη μας, κι αυτοί που δεν πιστεύουν περιμένουν τη δύναμη της πίστεώς μας. Εάν ένας λοιπόν πιστεύει, μ' αυτή τη δοκιμασία φέτος έκανε καλύτερο Πάσχα. Με το να κάνεις καλύτερο Πάσχα τη στιγμή που δεν κάνεις Πάσχα, νιώθεις τη δύναμη του αναστάντος και κάνεις συντροφιά με όλους τους ανθρώπους.

Και ενώ πάει ο πειρασμός με μια αρρώστια να δημιουργήσει προβλήματα, φανερώνεται η δύναμη του αναστάντος Κυρίου. Μέσα από τα μνήματα και μέσα από τις ψυχές των ανθρώπων όλων βγαίνει μια παρηγοριά. Λέει το τροπάριο της Κασσιανής: «Αμαρτιών μου τα πλήθη και κριμάτων σου αβύσσους, τίς εξιχνιάσει ψυχοσώστα Σωτήρ μου»... Από τη μια μεριά υπάρχει ένα σύνολο αμαρτιών και αδυναμιών. Κι από την άλλη μία άβυσσος οικτιρμών, ένας ωκεανός χωρίς βυθό, οπότε οποιαδήποτε τρικυμία σ' αυτόν τον ωκεανό τον χωρίς βυθό, γίνεται αφορμή όχι για να βγούνε τίποτε σαβούρες που βγαίνουνε από τις λίμνες τις αβαθείς, αλλά βγαίνει ιώδιο υγείας.

Οπότε η εκκλησία χαίρεται περισσότερο την παρουσία του αναστάντος μ' αυτή τη δοκιμασία. Και ταυτόχρονα δοκιμάζεται η αντοχή των υλικών της πίστεώς μας και φανερώνεται η αδυναμία αυτού ο οποίος δεν πιστεύει, αλλά πιστεύει στον εαυτό του και στην αρετή του. Οπότε έχουμε αυτό το φαινόμενο τώρα. Κάποιοι πιστοί -δεν ξέρω πώς να τους ονομάσω- πάνε να δώσουν παρηγοριά και κατακρίνουν. Κατακρίνουν την Εκκλησία και ουσιαστικά υπογραμμίζουν τη δική τους αδυναμία. Οπότε

ευχαριστούμε τον Χριστό τον αναστάντα, την μητέρα Του την Υπεραγία Θεοτόκο και όλους τους αγίους που μας κρατούν μέσα στον παράδεισο της ζωής.

Ας παρακαλέσουμε τον Χριστό να μας ενισχύσει την αλήθεια της ταπεινώσεώς μας, δηλαδή να νιώθουμε τη δική μας αδυναμία ώστε όλος ο εαυτός μας να είναι ο Χριστός. Και να λέμε μαζί με τον Απόστολο Παύλο «εάν τε ζώμεν, εάν τε αποθνήσκωμεν του Κυρίου εσμέν». Είτε είμαστε ζωντανοί, είτε είμαστε πεθαμένοι κατά σάρκα, η ζωή μας είναι ο Χριστός. Οπότε «Ανέστη Χριστός εκ νεκρών και ζωή πολιτεύεται, Ανέστη Χριστός και νεκρός ουδείς επί μνήματος». Αυτώ η δόξα και το κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Πηγή: [Ιερά Μητρόπολη Αρκαλοχωρίου, Καστελλίου και Βιάννου](#))